

Драгоманова. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт: зб. наук. праць. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова - 2018. - № 5 (99). - С. 87-90.

4. Концепція державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року [Електронний ресурс] / Е. Е. е – Режим доступу до ресурсу: <https://www.kmu.gov.ua/npras/248719473>

5. Коцан І. Я. Фізкультурно-оздоровча робота з молодшими школярами в режимі навчального дня. / Коцан І. Я. // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. - 2011. - № 4. - С. 37-43.

6. Кравченко Т.П. Оптимізація фізичної підготовленості учнів молодшого шкільного віку під час використання рухливих ігор в умовах Нвої Української Школи. / Кравченко Т.П. // Вісник Прикарпатського університету. Фізична культура. Івано-Франківськ - 2019 - №33 - С 40-50

7. Маринич В. Аналіз інноваційних підходів організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти. / Маринич В., Когут І. // Спортивний вісник Придніпров'я. - 2013. - № 1. - С. 28-35.

8. Москаленко Н. Проектування концепції інноваційних програм фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх навчальних закладах. / Москаленко Н. // Спортивний вісник Придніпров'я. -2011. - № 2. - С. 12-16.

9. Пахальчук Н. О. Організація фізичного виховання молодших школярів у сільській школі. / Пахальчук Н. О. // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. - 2012. - №2 (20). - С. 303-310.

10. Томенко О. А. Виховання школярів на основі цінностей олімпізму : / О. А. Томенко. – метод. реком. для педагогів-організаторів і вчителів. Суми. Вид. СумДПУ ім. А. С. Макаренка. 2009. - 36 с.

References

1. Verhovska, M. V. (2014), "Formy fizkulturno-ozdorovchych tehnologij u procesi fizychnogo vuhovannya uchniv zagalnoosvitnix navchalnyx zakladiv", Visnyk Zaporizkogo nacionalnogo universytetu. Fizychno vuhovannya ta sport, №1, pp. 11–19.

2. Dynamichni pererivy, 1-2 klasy, uporyad, X.: Vyd. grupa «Osnova», Nova ukrayinska shkola, (2018) №3, 221.

3. Domina, Z. G. (2018), "Suchasni pidhody do fizychnogo vuhovannya ditej doshkilnogo ta molodshogo shkilnogo viku" Naukovyj chasopys Nacionalnogo pedagogichnogo universytetu imeni M. P. Dragomanova. Seriya №15: «Naukovo-pedagogichni problemy fizychnoyi kultury (fizychna kultura i sport). Vol. 5 (99), pp. 87-90.

4. Konceptiya derzhavnoyi cilovoyi socialnoyi programy rozvytku fizychnoyi kultury i sportu na period do 2020 roku

5. Koczan, I. Y. (2011), "Fizkulturno-ozdorovcha robota z molodshymy shkolyaramy v rezhymy navchalnogo dneya", Fizychno vuhovannya, sport i kultura zdorovya u suchasnomu suspilstvi. №4, pp. 37-43.

6. Kravchenko, T. P. (2019), "Optimizaciya fizychnoyi pidgotovlenosti uchniv molodshogo shkilnogo viku pidchas vykorystannya ruxlyvyx igor v umovax Nvoyi Ukrayinskoj Shkoly", Visnyk Prykarpatskogo universytetu. Fizychna kultura. Ivano-Frankivsk №33, pp. 40-50

7. Marynych, V. (2013), "Analiz innovacijnyx pidhodiv organizaciji fizkulturno-ozdorovchoj roboty v zakladax osvity", Sportyvnyj visnyk Prydniprovy, № 1, pp. 28-35.

8. Moskalenko, N. (2011), "Projektuvannya koncepciji innovacijnyx program fizkulturno-ozdorovchoj roboty v zagalnoosvitnix navchalnyx zakladax", Sportyvnyj visnyk Prydniprovy, № 2, pp. 12-16.

9. Paxalchuk, N. O. (2012), "Organizaciya fizychnogo vuhovannya molodshyx shkolyariv u silskij shkoli", Pedagogichni nauky, teoriya, istoriya, innovacijni tehnologiyi, №2 (20), pp. 303-310.

10. Tomenko, O. A. (2009), "Vuhovannya shkolyariv na osnovi cinnostej olimpizmu", metod. rekom. dlya pedagogiv-organizatoriv i vchy'teliv. Sumy. Vy'd. SumDPU im. A. S. Makarenka, 36 s.

Кривенко Юрій Олександрович

**кандидат історичних наук, доцент кафедри спортивних ігор
Університету Григорія Сковороди в Переяславі**

Курочкін Віктор Григорович

доцент кафедри спортивних ігор Університет Григорія Сковороди в Переяславі

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ХОКЕЮ НА ТРАВІ НА БОРИСПІЛЬЩИНІ

Хокей на траві – одна з найбільш древніх спортивних ігор. Поява на Європейському континенті ігор, схожих з хокеєм, історики пов'язують з пануванням римлян. Римські воїни принесли з Греції паганіку – гру зігнутою палицею і м'ячем, обтягнутим шкірою і набитим пір'ям. У сучасному вигляді хокей на траві з'явився у XIX ст. в Англії. Базою розвитку були школи та університети.

До 60-х років XX століття хокей на траві в Україні належного розвитку не отримав. Лише в 1969 р. в цю гру почали грати чоловіки, а перші жіночі команди з'явилися в кінці 70-х рр. XX ст. Клубна жіноча команда майстрів з хокею на траві «Колос» (м. Бориспіль) заснована у 1979 р.

Ключові слова: хокей на траві, турнір, історія, спортивні ігри, ХК «Колос» м. Бориспіль.

Юрій Кривенко, Віктор Курочкін. Исторические аспекты развития хоккея на траве в Бориспольском регионе. *Хоккей на траве – одна из самых древних спортивных игр. Появление на Европейском континенте игр, сходных с хоккеем, историки связывают с господством римлян. Римские воины принесли из Греции Паганика – игра согнутой палкой и мячом, обтянутым кожей и набитым перьями. В современном виде хоккей на траве появился в XIX в. в Англии. Базой развития были школы и университеты.*

До 60-х гг. XX в. в Украине хоккей на траве ни был популярным видом спорта и не развивался. Лишь в 1969 году.

Были сыграны первые матчи между мужчинами, а первые женские команды появились в конце 70-х гг. Клубная женская команда мастеров по хоккею на траве «Колос» (г. Борисполь) основана в 1979 году.

Ключевые слова: хоккей на траве, турнир, история, спортивные игры, ХК «Колос» г. Борисполь.

Yuri Krivenko, Victor Kurochkin. Historical aspects of the development of field hockey in the Borispol region. The field hockey is one of the most ancient sports games. The appearance on the European continent of games similar to hockey, historians associate with the domination of the Romans. The Roman soldiers brought a Pagan from Greece – a game with a bent stick and a ball covered with leather and stuffed with feathers. In the modern form, field hockey appeared in the XIX century in England. Schools and universities were the basis for development.

Until the 1960's. In Ukraine, field hockey was not a popular sport and did not develop. Only in 1969 were played the first matches between men, and the first women's teams appeared in the late 70's. Club women's team of masters in field hockey "Kolos" (Borispol) was founded in 1979.

Key words: hockey, tournament, history, sports games, sports society.

Постановка проблеми. У другій половині ХХ століття хокей на траві в Україні почав розвиватися завдяки осередкам в Чернівцях, Києві, Кривому Розі, Черкасах, Василькові, Борисполі та ін. Починаючи з московської Олімпіади (1980 р.), до програми ігор були включені змагання серед жіночих команд. Збірні команди СРСР (жіноча і чоловіча) вибороли бронзові нагороди Олімпійських ігор у Москві (1980р.), чим започаткували масовий розвиток цього виду спорту і в Україні, тому що до складу збірних СРСР входили й українські спортсмени [4].

Подальший розвиток хокею на траві в Україні хронологічно збігається із здобуттям нею незалежності. З 1992 р. під егідою Федерації хокею на траві почали регулярно проводитися чемпіонати України як серед жіночих, так і серед чоловічих команд. Першим чемпіоном України серед чоловіків стала команда “Зубр-СДЮШОР” (м. Чернівці), а серед жінок – “Колос” (м. Бориспіль) [5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сьогоднішній день питання виникнення та розвитку хокею на траві в Україні досліджено частково. Опрацювання літературних джерел дало змогу визначити, що короткі історичні відомості про гру містяться у підручних, збірниках, періодичних виданнях, але вони висвітлюють тільки окремі аспекти даної проблематики.

Мета статті. Аналіз та узагальнення даних літературних джерел щодо особливостей розвитку хокею на траві на Бориспільщині.

Методи дослідження. У процесі дослідження використовувалися історико-порівняльний метод, бібліографічний, статистичний методи, аналіз і узагальнення даних літературних джерел.

Результати дослідження. Наприкінці 70-х рр. ХХ ст. головою районного спорткомітету Бориспільщини був Григорій Білим. Спорт в районі був на хорошому рівні: футболісти “Кооператора” були чемпіонами області; у кожному селі існували футбольні команди. Легкоатлети (бігуни, стрибуни, металники) здобували призові місця на республіканському рівні. Щороку проводилися змагання між колективами фізкультури в районному центрі. Ці свята завжди сприяли залученню різних мас населення до занять фізичною культурою і спортом [6].

Хокей на траві вважався видом спорту, який потужно і стрімко розвивався. Саме він став темою дискусії при зустрічі Григорія Білима та відомої української спортсменки Алли Гресь. На її думку, гра у маленький білий м'ячик на зеленій траві користується популярністю у молоді. Очільник, звичайно, розумів, наскільки приваблива мета – створити під егідою бориспільського району жіночу хокейну команду майстрів, яка в перспективі могла б вийти на всесоюзну арену. Але створення нового колективу неодмінно мали спричинити проблеми, які потребували оперативного вирішення. Зробити важливий крок допомогла підтримка голови республіканської федерації хокею на траві Миколи Якимовича Дерябіна. Цього невтомного громадського працівника, зазвичай звали бачити в міністерствах і відомствах, яким підпорядковані підприємства з виготовлення спорядження та форми для літнього хокею. Чимало зусиль доклала федерація для створення спортивних баз в республіці. За декілька років були побудовані інфраструктурні об'єкти в Полтавській, Харківській, Чернівецькій областях [7].

Після приїзду М.Я. Дерябіна до Борисполя, було обговорено ряд першочергових питань з реконструкції стадіону до запрошення тренерів. Комплектування команди займалися фахівці з Казахстану. Вихованок місцевих шкіл було недостатньо для створення боездатного колективу, тому були запрошені спортсменки з інших міст, зокрема Полтави.

Бориспільському «Колосу» допомагали багато спортивних та громадських організацій. Але головне, звичайно, залежало від самих господарів нового хокейного клубу.

У становленні спортсменок важливу роль відіграв моральний клімат, а він відразу склався навколо команди сприятливо. Хокеїстки бачили, відчували: громадськість піклується про них, під своє крило їх взяли трудові колективи.

У 1980 р. бориспільський «Колос» дебютував в першій лізі союзного чемпіонату серед жіночих команд. Основний склад «Колоса» майже повністю був сформований з гравців команди «Спартак» (Київ), яка в дебютному чемпіонаті СРСР в 1979 р зайняла останнє місце і в результаті залишила вищу лігу. Лідерами «Колоса» стали колишні гравці «Спартака» – воротар Ніна Дашко, півзахисниця Олена Кухтіна, Ольга Осипук, Олена Загородько, Наталя Федорчук, форварди Анна Тафалюк, Валентина Євтушенко, Алла Гресь. Команду очолив заслужений тренер Узбекистану Анатолій Кузнєцов. Завдання на сезон були скромними – втриматися в першій лізі. Однак «Колос» стартував так жваво, що вже до кінця першого кола очолив турнірну таблицю. Натхнені вдалим початком, тренерський штаб і керівництво команди вносять корективи у свої плани – перед гравцями ставиться мета посісти перше місце і вийти у вищий дивізіон [11].

На фініші сезону головним суперником «Колоса» став харківський Авіаінститут, в складі якого виступали хокеїстки, які через кілька років перейшли в «Колос» (сестри Віра і Зоя Сердюк, Ольга Гусєва, Неллі Салімова, Тетяна Чотчаєва, Любов Рабінець, Лариса Дрьопіна) . Обидві команди завершили турнір з однаковою кількістю очок і долю першого місця

вирішив додатковий матч на нейтральному полі в Ленінграді. У дуже нервовому поєдинку рівних суперників переміг «Колос» 1: 0. «Золотий» гол забила капітан бориспільської команди Валентина Євтушенко. Таким чином дебютант першої ліги відразу ж став переможцем чемпіонату. Сплав досвіду і молодості допоміг «Колоса» закріпитися у вищій лізі. Команда виступила не дуже яскраво, але запам'яталася вражаючими перемога над лідерами – «Скіфом», «Крилами Рад» і дворазовим чемпіоном країни «Андіжанкою» – 3:0. Наступні два роки стали визначальними для бориспільської команди [10].

У 1982 р. в «Колос» прийшла група гравців з харківського «Авіаінституту», який в попередньому сезоні вибув до першої ліги. Це воротар Віра Сердюк, захисники – Лариса Дрьопіна і Зоя Сердюк, півзахисники – Тетяна Чотчаєва, Лариса Чучман, Любов Рабінець, форварди – Галина Омельченко і Ольга Гусєва.

У команді з'явилися також воротар Наталія Ісаєнко і форвард Ірина Парафіяльна. Починав сезон з клубом в якості тренера Лодіар Ігнат'єв. Алла Гресь була граючим тренером. У 1982 р. «Колос» виступив невдало, посівши 9 місце. Керівництво команди запросило на посаду головного тренера Володимира Олександровича Меньшикова (1920-2000), майстра спорту СРСР, заслуженого тренера СРСР (1957). Почав грати в хокей з м'ячем в 1935 р. в «Динамо» (Москва). В 1936-1938 рр. – в «Спартак» (Москва), 1939-1936 рр. в СКА (Хабаровськ), в 1946-1955 рр. в ЦДСА. В 1953-1959 рр. спочатку був граючим тренером, потім старшим тренером команди ЦСКА з хокею з м'ячем. У 1957 р. тренер збірної команди СРСР з хокею з м'ячем (Чемпіон Світу). Один з перших почав займатися тренерською діяльністю в хокеї на траві. Перший тренер чоловічої збірної команди СРСР у 1969-1970 рр. У 1973-1975 рр. – старший тренер «Вимпел» (Калінінград) з хокею на траві (1973 р. – срібний призер чемпіонату СРСР). З 1977 по 1982 рр. наставник жіночого хокейного клубу «Спартак» (Московської обл.) – чемпіон СРСР 1981 р., бронзовий призер Кубку Європейських чемпіонів 1982 р. З 1982 по 1986 рр. – старший тренер команди «Колос» (Бориспіль) – чемпіона СРСР 1983 та 1985 рр., срібний призер Чемпіонату СРСР 1984 та 1986 рр. У 1981, 1984-1987 рр. – тренер жіночої збірної команди СРСР з хокею на траві срібного призера чемпіонатів Європи 1984 та 1987 рр., володаря Міжконтинентального кубку 1985 р [11].

Разом з ним в команду з приїхали капітан збірної Союзу Нателла Краснікова (за «Колос» (Бориспіль) грала з 1982 по 1987 рр.), заслужений майстер спорту. З 1977 р. по 1982 р. – виступала за команду «Спартак» (Московська область). Бронзовий призер Олімпійських ігор 1980 р. Срібний призер чемпіонату Європи 1984 р., бронзовий призер чемпіонату Європи 1986 р. володар Міжконтинентального кубку 1985 р., срібний призер Кубку Європейських чемпіонів 1984 та 1986 рр. Впродовж своєї спортивної кар'єри постійно входила до числа 22 кращих гравців сезону. Одна з кращих хокеїсток країни та світу. До команди приєдналися і сестри Олена і Ольга Кондруцькі, які також були членами збірної СРСР. З Алма-Ати була запрошена лідер місцевого "Зв'язківця" Зоя Валуйська. За один сезон Меньшиков зробив неможливе. Скромний клуб з Борисполя став чемпіоном СРСР, надовго отримавши пропуску серед лідерів радянського жіночого трав'яного хокею. У 1985 р. команду очолив Леонід Костянтинович Величко. Під його керівництвом «Колос» став чемпіоном СРСР 1985 р. та срібним призером 1986 р. У 1986 р. на посаду тренера команди було запрошено Михайла Петровича Безрукова (в «Колосі» (Бориспіль) по 1991 рр.), заслуженого тренера СРСР. У 1977-1986 рр. старший тренер команди СКІФ (Москва) – чемпіона СРСР 1982 та 1984 рр., володар кубку СРСР 1982 та 1983 рр. У 1988-1991 рр. тренер жіночої команди СРСР – бронзового призера чемпіонату Європи 1991 р. та молодіжної збірної команди СРСР – бронзового призера чемпіонату Світу 1989 р. З 1988 по 1992 рр. – президент Федерації хокею на траві СРСР [10].

Надалі команда ще чотири рази (1987, 1988, 1989, 1991 рр.) ставала переможцем союзного чемпіонату.

Найкращими досягненнями команди є:

- фіналіст Кубку СРСР 1982 і 1983 рр.;
- базова команда збірної України на VII-й Спартакіаді народів СРСР (срібний призер);
- чемпіон СРСР 1983 р.;
- срібний призер Кубку європейських чемпіонів 1984 р. в Голландії;
- володар Кубку СРСР 1984 р.;
- срібний призер чемпіонату СРСР 1984 р.;
- чемпіон СРСР 1985, 1987, 1988, 1989, 1991 рр.;
- срібний призер Кубку європейських чемпіонів і чемпіонату СРСР 1986 р.;

З розпадом СРСР бориспільський «Колос» у 1991-2006 рр. 12 разів виборював золоті медалі чемпіонату України з хокею на траві: володар Кубка кубків європейських країн 1997 р.; переможець міжнародних турнірів у Європі та США 1993-2002 рр.; бронзовий призер Кубку європейських чемпіонів 2000-2001 рр.; срібний призер Кубку європейських чемпіонів 2002 р.; базова команда національної збірної команди України; фіналіст Чемпіонату світу 2002 р. у Австралії; Фіналіст Чемпіонату Європи 2003 р. в Іспанії [4].

Всі заслуги бориспільського хокею на траві цього періоду пов'язані з іменами Віктора Григоровича Щегеля – президента хокейного клубу та Тетяни Жук – головного тренера команди «Колос» (м. Бориспіль), тренера збірної країни та заслуженого тренера України [5].

Під їх керівництвом підвищували, шліфували свою майстерність гравці основного складу команди та національної збірної команди України: Котляренко Вікторія, одна з кращих гравців Європи та світу. Кобзенко Тетяна, неодноразово входила до когорти претенденток на звання гравця року FIH. Була визнана кращим гравцем Олімпійського відбірочного турніру 2004 р. Саленко Тетяна, Фрітче Олена, Дудко Марина, Коломієць Світлана, Литвинчук Марина, Ковалівська Ірина, Іваненко Олена, Новик Вікторія і Шабуніна Сюзана.

Висновки. Піднесення розвитку хокею на траві в Україні хронологічно збігається із здобуттям нею незалежності. З 1992 р. під егідою Федерації хокею на траві почали регулярно проводитися чемпіонати України як серед чоловічих, так і жіночих команд. Першим чемпіоном України серед чоловіків стала команда "Зубр-СДЮШОР" м. Чернівці, а серед жінок – "Колос" м. Бориспіль. Ці команди були лідерами не лише на всеукраїнських змаганнях, а й на європейських турнірах. Бориспільський "Колос" – чемпіон та володар Кубка України 1991-2002 рр., володар Кубка кубків Європейських країн 1997 р.,

переможець міжнародних турнірів у Європі та США 1993-2002 рр., бронзовий призер Кубка Європейських чемпіонів 2000-2001 рр., срібний призер Кубка Європейських чемпіонів 2002 р., базова команда національної збірної команди України. У складі національної збірної гравці «Колосу» були фіналістами Чемпіонату світу 2002 р. в Австралії та фіналістами Чемпіонату Європи 2003 р. в Іспанії.

Отже, розвиток хокею на траві на Бориспільщині пов'язаний з етапами формування та розвитку хокейного клубу «Колос». Впродовж тривалого часу команда залишається флагом жіночого хокею на траві в Україні. Спортивні традиції започатковані у 80-х роках ХХ ст. продовжують учні і послідовники великих тренерів та керівників, що займалися хокеєм на траві на теренах Бориспільщини.

Література

1. Бельский Ю.А. С прицелом на Олимпиаду. Хокей на траве 1978 г. Издательство "Ульяновская правда". 1978. С. 53-61.
2. Вайн Хорст. Хокей на траве. Техника и тактика. Москва, Физкультура и спорт, 1980. 104 с.
3. Курочкін В.Г. Правила з хокею на траві. Київ: Ювента, 2011. 138 с.
4. Курочкін В.Г. Хокей на траві: теоретичні та організаційно методичні аспекти: навч. посіб. Переяслав-Хмельницький: ФОП Домбровська Я.М., 2017. 136 с.
5. Лейкин А. Хокей на траве. Физкультура и спорт. 1979. №2 С. 23-32.
6. Савин В.П. Теория и методика хоккея: учебник для студ. высш. учебных заведений. Москва: Издательский центр «Академия», 2003. 400 с.
7. Сосновский И. Вне игры. Журнал Физкультура и спорт. 1984. №9.
8. Тюлюбаев С.В. Хокей на траве. Программа соревнований. VIII Летняя Спартакиада народов СССР. Физкультура и спорт. №1. 1983. С. 3-12.
9. Тюлюбаев С.В. Хокей на траве. Программа соревнований. Физкультура и спорт. 1984. №1. С. 8-22.
10. Федотова Е.В. Хокей на траве. Азбука спорта. Москва: Физкультура и спорт, 2005. 279 с.
11. Федотова Е.В. Хокей на траве: состояние, тенденции развития, перспективы: Метод. разработка. Москва.: ФХТР., 2004. С. 2-25.

References

1. Belskyi Yu.A. (1978). S prytselom na Olympyadu. Khokei na trave 1978 h. [With an eye to the Olympics. Field hockey 1978]. Yzdatelstvo "Ulianovskaia pravda". S. 53-61.
2. Vain Khorst. (1980). Khokkei na trave. Tekhnika y taktyka [Field hockey. Technique and tactics]. Moskva: Fyzkultura y sport. 104 s.
3. Kurochkin V.H. (2011). Pravyla z khokeiu na travi. [Grass Hockey Rules]. Kyiv: Yuventa. 138 s.
4. Kurochkin V.H. (2017). Khokei na travi: teoretychni ta orhanizatsiino metodychni aspekty: navch. posib. [Hockey on grass: theoretical and organizational and methodical aspects]. Pereiaslav-Khmelnytskyi: FOP Dombrovska Ya.M. 136 s.
5. Leikin A. (1979). Khokkei na trave. [Field hockey. Physical education and sports]. Fyzkultura y sport. №2. S. 23-32.
6. Savyn V.P. (2003). Teoryia y metodyka khokkeia: uchebnyk dlia stud. vyssh. uchebnykh zavedenyi [Theory and methodology of hockey]. Moskva: Yzdatelskyi tsentr «Akademyia». 400 s.
7. Sosnovskiy Y. (1984). Vne igri. [Out of the game]. zhurnal Fyzkultura y sport. №9.
8. Tiuliubaev S.V. (1983). Khokkei na trave. Prohramma sorevnovanyi. VIII Letniaia Spartakyada narodov SSSR. [Field hockey]. Fyzkultura y sport. №1. S. 3-12.
9. Tiuliubaev S.V. (1984). Khokkei na trave. Prohramma sorevnovanyi. [Field hockey]. Fyzkultura y sport. №1. S. 8-22.
10. Fedotova E.V. (2005). Khokkei na trave. Azbuka sporta. [Field hockey. ABC of sports]. Moskva: Fyzkultura y sport. 279 s.
11. Fedotova E.V. (2004). Khokkei na trave: sostoianye, tendentsyy razvytyia, perspektyvi. [Field hockey: state, development trends, prospects]. Metod. razrobotka. Moskva: FKhtR. S. 2-25.

Криворучко Н. В.,
кандидат наук з фізичного виховання та спорту,
доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання
Харківська державна академія фізичної культури, м. Харків
Дзюбенко О. В.
здобувач другого магістерського рівня вищої освіти
Харківська державна академія фізичної культури, м. Харків

СИЛОВІ ЗДІБНОСТІ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

Стаття присвячена дослідженню ступеня прояву силових здібностей учнів 6-7-х класів закладів загальної середньої освіти. Рівень силової підготовленості визначається за результатами виконання згинання та розгинання рук в упорі лежачи (кількість разів), піднімання тулуба в сід з положення лежачи на спині за 30 секунд (кількість разів) та стрибка у довжину з місця (см). Висновки: 1. Результати дослідження вказують на те, що рівень силових здібностей за результатами виконання трьох тестів в цілому відповідає «достатньому» рівню компетентності у хлопців та «середньому» у дівчат. 2. Аналіз показників у віковому аспекті показав, що досліджувані 7-го класу демонструють якісно вищі дані ніж досліджувані 6-го класу. 3. Дослідження результатів у статевому аспекті виявило значне переважання у результатах хлопців над результатами дівчат як 6-го, так і 7-го класу.

Ключові слова: силові здібності, учні середніх класів.